

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116010485
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116010485.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaných W. A., N. V. a W. P., stíhaných pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. a), c) s poukazom na § 138 písm. b), j), ods. 3 písm. c) Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2019, o odvolaní obžalovaných W. A. a N. V. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2Tk/2/2016, zo dňa 01.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných W. A. a N. V. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2Tk/2/2016 zo dňa 01.04.2019 bol

obžalovaný W. A. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. a), c), s poukazom na § 138 písm. b), j), ods. 3 písm. c) Tr.zák.,

obžalovaný N. V. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr.zák.,

obžalovaný W. P. bol uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr.zák.

na tom skutkovom základe, že

W. A., nar. XX.XX.XXXX si od presne nezistenej doby, najskôr od 10.05.2013, a od presne nezistenej osoby - žijúcej v V. republike, zadovážoval a dovážal efedrín -prekurzor, priamo určený na výrobu metamfetamínu - pervitínu, ktorý je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorý použil na výrobu metamfetamínu - pervitínu na doposiaľ presne nezistenom mieste, takto ním vyrobený pervitín následne minimálne od júla 2014 na rôznych miestach mesta C. a jej blízkeho okolia predával, alebo inak zadovážoval W. P., nar. XX.XX.XXXX, N. V., nar. XX.XX.XXXX, C. K., nar. XX.XX.XXXX a ďalším nestotožneným osobám, kde N. V., nar. XX.XX.XXXX, takto zadovážený alebo zakúpený pervitín od W. A., prípadne inej osoby užíval pre vlastnú potrebu a súčasne ho ďalej na rôznych miestach mesta C. a jeho blízkeho okolia najneskôr do dňa 27.03.2015, kedy bol zadržaný, zadovážoval alebo predával ďalším osobám, medzi ktoré patrili najmä Q. D. M., nar. XX.XX.XXXX, C.

V., nar. XX.XX.XXXX, M. H., nar. XX.XX.XXXX, J. X., nar. XX.XX.XXXX, W. B., nar. XX.XX.XXXX a R. R., nar. XX.XX.XXXX, W. P., nar. XX.XX.XXXX, takto zadovážený alebo zakúpený pervitín od W. A., prípadne inej osoby tiež užíval pre vlastnú potrebu, alebo ho ďalej na rôznych miestach mesta C. a jeho blízkeho okolia zadovážoval najmä C. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom W. A.,

dňa 30.01.2015 po predchádzajúcej dohode predal v A. osobe pôsobiacej na základe príkazu súdu č.: OSBB-V-158-1/2014 ako agent s identitou, Q. W. B., nar. XX.XX.XXXX, 117,26 gramov kryštalickej látky s priemerným 78,4% obsahom metamfetamínu za sumu 6.000,- €, z ktorého by bolo možné pripraviť od 2298 do 9193 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom jeho hodnota na čiernom trhu vtom čase predstavovala 4.690,40 €,

dňa 27.02.2015 po predchádzajúcej dohode predal v A. osobe pôsobiacej na základe príkazu súdu č.: OSBB-V-158-1/2014 ako agent s identitou, Q. W. B., nar. XX.XX.XXXX, 122,94 gramov kryštalickej látky s priemerným 76,5% obsahom metamfetamínu za sumu 5.700,- €, z ktorého by bolo možné pripraviť od 2351 do 9405 obvykle jednorazových dávok pervitínu a ktorého hodnota na čiernom trhu v tom čase predstavovala 4.917,60 €,

od presne nezistenej doby až do 27.03.2015 prechovával v rodinnom dome so súpisným číslom XXX a v priestoroch k nemu patriacich na ulici W. V., v obci C.:

795, 58 gramov bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 75,7% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27.03.2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 15 056 až 60 225 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 31.823,20 €,

0,97 gramov kryštalickej látky s priemerným obsahom 76,3% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27.03.2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 19 až 74 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 38.80 €,

236,62 gramov bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 74,4% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27.03.2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 4401 až 17 605 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu v tom čase predstavovala 9.464,80 €,

12,53 gramov bielej kryštalickej látky s priemerným obsahom 75,6% metamfetamínu, zaisteného počas vykonávania domovej prehliadky v uvedenom objekte dňa 27.03.2015, z ktorého by bolo možné vyrobiť 237 až 947 obvykle jednorazových dávok pervitínu, pričom hodnota uvedeného množstva pervitínu na čiernom trhu vtom čase predstavovala 501,20 €,

pričom W. A. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2To 93/2010 zo dňa 05.11.2010, právoplatným dňa 05.11.2010, už odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.

Za to súd

obžalovanému W. A. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, 5 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/10/2018 zo dňa 16. 04. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. stáva štát.

Podľa § 81 ods. 3 písm. d) Tr. por., súd rozhodol, že peňažná záruka zložená C. V., nar. XX. XX. XXXX, C., D. XXXX/X, v sume 40 000 €, zložená na účte Okresného súdu Banská Bystrica pod číslom účtovného dokladu: X.X.XXXX, druh trov konania: H., položka registra: X, rok: XXXX, ako náhrada väzby obžalovaného W. A., ktorá mu bola nariadená uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp 45/2015 zo dňa 29. 03. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.

2Tpo/10/2015 zo dňa 09.04.2015 podľa § 87 ods. 2 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pripadá štátu.

Obžalovanému N. V. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/10/2018 zo dňa 16. 04. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil prepadnutie veci - digitálnej váhy zn. Y. X. B., č. N H. farby, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát.

Obžalovanému W. P. uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), 1) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie obžalovaný W. A., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba napadnutý rozsudok nepovažuje za vydaný v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového a právneho stavu v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie rozhodnutia. Okresný súd sa v tomto prípade neriadil zásadami zakotvenými v ust. § 2 ods. 10 Tr.por. Súd v danom prípade nesprávne vyvodil záver a nesprávne pri svojej hodnotiacej činnosti vychádzal zo skutočností poznamenaných, či už zo strany predovšetkým vo veci činného agenta vystupujúceho pod legendou Q. W. M. k účasti obžalovaného na danom skutku.

V tejto súvislosti obžalovaný od začiatku prípravného konania popieral spáchanie skutku, vylúčil, že by si mal najskôr od 10.05.2013 zadávať efedrín a tento následne už vo forme vyrobeného pervitínu dňa 30.01.2015 a 27.02.2015 predávať osobe vyššie zmieneného agenta. Na jeho použitie podľa obhajoby neboli splnené zákonné podmienky. V tomto smere obhajoba poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/154/2012 zo dňa 14.02.2013, ktoré sa týkalo činnosti prvostupňového súdu pred samotným úkonom výsluchu agentov, ktorý nepreveril, či boli splnené príslušné formálne a procesné predpoklady legalizujúce takýto procesný postup. Teda, z dôkazov získaných počas prípravného konania, ale aj z dôkazov vykonaných počas súdneho konania jednoznačne a nesporne nevyplývalo zákonným spôsobom, že by obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. Sudca sa nedostatočne zaoberal zistením skutkového stavu vo vzťahu k naplneniu znakov subjektívnej stránky, ale hlavne objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu obžalovaným a predovšetkým preukázaním jej uskutočnenia zo strany obžalovaného zákonným spôsobom a pri svojej rozhodovacej činnosti neprihliadal na všetky zistené skutkové okolnosti, resp. nevyhodnotil záver, ktorý by reflektoval preukázaný skutkový stav. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR - R 14/1964, z ktorej vyplýva, na základe akých dôkazov môže byť založený výrok o vine. Obdobne sa obhajoba odvolávala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - R 71/1971 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Tz/10/2001. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok zrušiť v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Odvolanie proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal aj obžalovaný N. V., ktoré takisto prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil. Odvolanie smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Z obsahu odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba poukazuje na to, že obvinenie proti obžalovanému N. V. je postavené na subjektívnych dôkazoch, ktorými sú výpovede svedkov, pričom na hlavnom pojednávaní viacerí z týchto svedkov boli spochybnení inými svedkami alebo vypovedali inak ako v prípravnom konaní. V tomto smere obhajoba poukázala na svedecké výpovede M. H., C. V., Q. D. M. a Q. V., u ktorého sa nejedná o svedka, ktorý by priamo svojimi

zmyslami vnímal skutočnosti, ktoré by obžalovaného usvedčovali z trestnej činnosti. Bez ohľadu na to, ako títo svedkovia vypovedali, v tomto konaní nebolo preukázané, že sa jednalo o pervitín alebo inú zakázanú návykovú látku. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na závery znaleckého skúmania predmetov získaných pri domovej prehliadke pivničných priestorov na M. ulici č. XXXX/X zo dňa 27.03.2015, pričom konštatovala, že na zaistených predmetoch boli zaistené daktyloskopické stopy, ktoré sa zhodovali s otlčkami inej osoby ako obžalovaného N. V., preto je toho názoru, že nájdené stopové množstvo pervitínu na zaistených predmetoch ho nijako neusvedčuje. Z napadnutého rozsudku takisto nevyplýva, že ktorý dôkaz preukazuje, že mal tieto pivničné priestory užívať on, preto záver o tom, že mal užívať tieto priestory, považuje za svojvoľný a arbitrárny. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje uznanie jeho viny rozsudkom za absolútne neodôvodnené.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu je toho názoru, že nebolo v tomto konaní bez dôvodnej pochybnosti preukázané, že kupoval, predával, zadovážil, prechovával po dlhší čas psychotropnú látku, a túto mal predávať, alebo zadovážiť aspoň trom osobám. Z predaja, resp. zadovážovania omamnej látky na hlavnom pojednávaní ho usvedčovali len dve osoby, a to M. H. a Q. D. M., ktorých dôveryhodnosť však napadol, preto namietol, prečo mu je pričítaný kvalifikačný znak k spáchaniu trestného činu na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j) Tr.zák. V tomto smere poukázal na výpovede C. V., J. X. a W. B. na hlavnom pojednávaní, ktorí nevypovedali, že by im mal zadovážovať akúkoľvek omamnú látku. Svedok R. R. na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol, pričom ani v prípravnom konaní ho neusvedčoval. Z uvedeného dôvodu namietal v skutkovej vete rozsudku, že by mal týmto osobám zadovážovať, alebo predávať pervitín. V závere odvolania napadol kvalifikačný znak páchanie trestného činu po dlhší čas, ktorý z vykonaného dokazovania podľa obhajoby vôbec nevyplýva. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.zák. a sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného N. V. spod obžaloby oslobodí.

K odvolaniam oboch obžalovaných sa písomne vyjadril aj krajský prokurátor. K vyjadreniu obhajoby obžalovaného N. V., že obvinenie proti nemu je postavené na výpovediach svedkov, ktorí boli na hlavnom pojednávaní spochybnení alebo vypovedali inak ako v prípravnom konaní, prokurátor v podstate poukázal na výpoveď svedka M. H., ktorý jednoznačne usvedčil obžalovaného N. V., že mu opakovane po dlhšiu dobu predával pervitín, táto výpoveď nebola svedkom J. X. žiadnym spôsobom spochybnená. Naopak, podľa prokurátora výpoveď svedka M. H. v plnej miere korešponduje s obsahom prepisov telefonických hovorov (napr. hovor. č. XXXX, č. XXXX), resp. k SMS správam, ktoré posielal obžalovanému V.. Ďalej sa prokurátor venoval vyhodnoteniu vzťahu medzi obžalovaným V., svedkom D. M. a svedkom X.. V tejto súvislosti sa odvolal na hovory, ktorých čísla uviedol vo svojom písomnom vyjadrení ku odvolaniu obžalovaných.

V prípade svedka C. V. prokurátor poukázal na to, že v prípravnom konaní tento svedok jednoznačne uviedol, že si opakovane zadovážoval pervitín u obžalovaného W. P. a N. V. s ktorými sa dohadoval ústne alebo telefonicky na stretnutiach. Výpoveď verifikoval aj odsúdený W. P., ktorý po zákonom poučení učinil vyhlásenie o vine. Na hlavnom pojednávaní zotrval na svojich výpovediach z prípravného konania, uviedol, že si výpoveď z prípravného konania nepamätal. Následne uviedol, že jeho predchádzajúca výpoveď bola pravdivá len sčasti, pričom vypovedal pod nátlakom vyšetrovateľa. Výpoveď tohto svedka o nátlaku pri jeho vypočúvaní však bola vyvrátená tou skutočnosťou, že inkriminovaný výsluch bol vedený za účasti obhajcov obžalovaných.

Svedok Q. D. M. vypovedal zhodne v prípravnom konaní aj v konaní pred súdom, jeho výpovede neboli žiadnym spôsobom spochybnené. Svedok Q. V. v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom tak isto jednoznačne potvrdil, že si opakovane od obžalovaného V. zadovážoval pervitín prostredníctvom R. R., ktorý mu sám uviedol, že pervitín získaval od obžalovaného V.. Tento svedok logicky vysvetlil, prečo musel nakupovať pervitín pre ďalšiu osobu, toto jeho vysvetlenie bolo verifikované aj z prepisu jeho telefonického rozhovoru s obžalovaným V. (hovor č. XXXX zo dňa 24.12.2014).

Prokurátor ku konštatovaniu obžalovaného z odôvodnení odvolania, že keby aj svedkom zadovážil akúkoľvek látku, nebolo preukázané, že sa jednalo o pervitín, prípadne o inú zakázanú látku, v tomto smere obžalovanému zrejme uniklo, že jednotlivý vyššie uvedení svedkovia boli dlhodobí konzumenti drog, vrátane pervitínu, a že vo svojich výpovediach sa vyjadrovali aj v štruktúre pervitínu a jeho účinkom. Jednoznačne konštatovali, že sa jednalo o pervitín a nie o koncentrovaný kofeín, tak ako sa im to snažila podsúvať obhajoba. K námietke, že nie je zrejmé, kto užíval pivničné priestory na M. ulici č. XXXX/X,

kde bola vykonaná domová prehliadka, prokurátor poukázal na obsah znaleckého posudku č. PPZ-KEÚ-KE-EXP-2015/1529 (č.l. 769 - 795), ktorý bol konštatovaný na str. 18 až 19 napadnutého rozsudku, ako aj zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov zo dňa 27.03.2015 (č.l. 1312 - 1313), z obsahu ktorej je zrejmé, že predmetná pivnica bola policajtom ukázaná obžalovaným V., ktorý ju otvoril pomocou svojich kľúčov a konštatoval, že v nej je iba náradie.

Ku konštatovaniu obžalovaného W. A., že sa nikdy nedopustil jemu za vinu pripisovanej trestnej činnosti prokurátor poznamenal, že obžalovanému uniklo vyhlásenie o vine učené obžalovaným W. P., obsah jeho výpovedi v prípravnom konaní, verifikované prepisy telefonických hovorov medzi vyššie menovanými obžalovanými. Ďalej prokurátor poukázal na výsledky domovej prehliadky konanej dňa 27.03.2015 v rodinnom dome v C. so súpisným číslom XXX, na ulici W. V., kde bol nájdený pervitín vo väčšom množstve, teda v čase, keď agent už v tejto trestnej veci nebol činný, pričom výpoveďami svedkov bolo nepochybne preukázané, že predmetný rodinný dom užíval obžalovaný A., ktorý mal vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam zriadené vecné bremeno v podobe doživotného práva na užívanie. V tomto smere pri tej istej domovej prehliadke boli zaistené predmety, vrátane predmetov majúcich využitie v chemickom laboratóriu, na ktorých bola zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu. Na niektorých týchto predmetoch boli zaistené daktyloskopické stopy zhodné s otlakami obžalovaného A.. Uvedené dôkazy vyvracajú tvrdenie obžalovaného o tom, že napadnutý rozsudok je založený len na určitých domnienkach a predpokladoch, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Pokiaľ ide o použitie agenta na území iného štátu, resp. pôsobenie agenta na území Slovenskej republiky, ktorý je príslušníkom iného štátu, upravuje ust. § 117 ods. 14 Tr.por. Táto úprava je však podmienená tou skutočnosťou, že medzinárodná zmluva neobsahuje iný postup. Postup pri použití agenta príslušníka iného štátu na území Slovenskej republiky tiež upravuje § 77c Zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov, kde v ustanovení odseku 1 je konštatované, že príslušník polície iného štátu môže za podmienok, v rozsahu a spôsobom ustanoveným medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo osobitným predpisom, vykonávať na území Slovenskej republiky oprávnenia a povinnosti policajta. Vyššie citované ustanovenie Zákona o policajnom zbore odkazuje na zmluvu medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci publikovanej pod č. 252/2005 Z.z., ktorá nadobudla platnosť 01.07.2005, pričom Národná rada Slovenskej republiky s touto zmluvou vyslovila súhlas uznesením č. 954 zo dňa 13.05.2004 a zároveň rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval dňa 25.06.2004. Ďalej prokurátor poukázal na článok 10 vyššie citovanej medzinárodnej zmluvy, pričom konštatoval, že na činnosť agenta - príslušníka Policajného zboru Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky nebol potrebný žiadny súhlas príslušných orgánov Rakúskej republiky. Ďalej podrobne ozrejmil tento postup. V závere prokurátor poukázal na to, že listiny potrebné k tomu, aby agent mohol plniť úlohy na území iného štátu, boli prednesené na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2017. Prvostupňový sudca sa s týmito námietkami obhajoby náležite vysporiadal, o čom svedčí konštatovanie súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 27.

K vyjadreniu prokurátora k odvolaniam obžalovaných sa písomne vyjadril obžalovaný N. V. prostredníctvom svojho obhajcu. V tomto vyjadrení obhajoba poukazuje opätovne na výpoveď M. H., C. V., svedka Q. D. M. a svedka Q. V., pričom opakovane hodnotí ich svedecké výpovede tak, ako to uvádza pod bodom II tohto vyjadrenia. V tejto súvislosti v závere obhajoba konštatovala, že vyššie uvedená argumentácia prokurátora neobstoí, a preto obhajoba požiadala, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Obhajca obžalovaného A. na verejnom zasadnutí uviedol, že vzhľadom na referovaný skutkový stav navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie z tých dôvodov, ktoré boli podrobne referované v ich odvolaní na verejnom zasadnutí, predovšetkým pokiaľ ide o posúdenie podmienok použitia agenta v tomto prípade. V závere svojho vyjadrenia obhajca poukázal na to, že obžalovaný A. stále tvrdí, že je nevinný.

Obhajca obžalovaného V. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, ktoré boli na verejnom zasadnutí podrobne zreferované vo vzťahu k vykonaným dôkazom, preto obhajoba zastáva názor, že vykonané dôkazy nepreukazujú vinu obžalovaného V.. V tomto prípade tak isto vykonané dôkazy nepreukázali, že by to bol práve pervitín, ktorý mal obžalovaný V. predávať.

Z uvedeného dôvodu požiadal odvolací súd o citlivé preskúmanie vykonaných dôkazov a rozhodnutie v zmysle ich petitu v písomnom odvolaní.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí konštatoval, že na rozdiel od obhajoby obžalovaných zastáva názor, že rozhodnutie okresného súdu je plne v súlade so zákonom vo všetkých jeho výrokoch, teda vo výroku o vine a treste a z toho dôvodu navrhol, aby odvolania oboch obžalovaných boli zamietnuté.

Obžalovaný W. A. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje toho, čo sa stalo, keby nebolo agentov, ktorí na neho tlačili, nedopustil by sa trestnej činnosti.

Obžalovaný N. V. na verejnom zasadnutí uviedol, že keď ho chce súd odsúdiť, chce dostať menej rokov, menší trest, doma má dve deti, o ktoré sa staral, nemá sa o ne kto postarať, žena nemá financie, museli odísť z domu, chcel by ísť skôr domov a starať sa o ne.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných W. A. a N. V. nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy a objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k obžalovanému W. A., ktorého z trestnej činnosti usvedčuje výpoveď agenta s identitou Q. W. B., ktorý podrobne popísal spôsob, ako sa kontaktoval s obžalovaným A., kde si tento zadovážoval efedrín a ako z neho vyrábala pervitín. Súčasne agent opísal spôsob, ako došlo k predaju pervitínu v dňoch 30.01.2015 a 27.02.2015.

Jeho výpoveď bola potvrdená zvukovým záznamom a doslovným prepisom z predmetného zvukového záznamu z priestorového odposluchu v dňoch 19.01.2015, 30.01.2015 a 27.02.2015.

Z prepisov záznamov zo sledovania osôb podľa § 113 Tr.por. realizované Úradom zvláštnych policajných činností, Odborom zvláštnych policajných činností východ, Košice, resp. Bratislava vyplynuli skutočnosti uvádzané obžalovaným W. A., agentom Q. W. B., resp. svedkom V. V. K. a M. V.. V tomto prípade boli podrobne zdokumentované nákupy omamnej látky agentom Q. W. B. od obžalovaného W. A. v dňoch 30.01.2015 a 27.02.2015.

V tejto súvislosti zo znaleckých posudkov č. PPZ-KEÚ-KE-EXP-2015/406 č.l. 723 - 731 a ZP č. PPZ-KKÚ-KE-EXP-2015/752 č.l. 740 - 748, ktoré boli vypracované v súvislosti s prvým a druhým nákupom omamnej látky agentom uskutočnenými dňa 30.01.2015 a 27.02.2015, vyplynulo, že v prvom prípade agent Q. W. B. kúpil od obžalovaného A. kryštalickú látku svetložltej farby o celkovej hmotnosti 117,26 g, pričom sa jednalo o látku s priemerným obsahom matemfetamínu 78,4 %, z ktorého množstva 117,26 g s priemerným 78,4 % obsahom metamfetamínu by bolo možné pripraviť od 2298 do 9193 obvykle jednorazových dávok drogy.

V druhom prípade agent kúpil svetložltú kryštalickú látku v celkovej hmotnosti 122,94 g (po vysušení) s 76,5 % metamfetamínu, z ktorého množstva bolo možné pripraviť od 2351 do 9405 obvykle jednorazových dávok drogy.

Zo záverov domovej prehliadky rodinného domu so súpisným číslom XXX, ku ktorému mal obžalovaný A. zriadené vecné bremeno práva doživotného užívania, a ktorý využíval počas stavby vedľa stojaceho

domu so súpisným číslom XXX vyplynulo, že bolo nájdené väčšie množstvo bielej kryštalickej látky, uloženej aj v krabici od pracieho prášku a boli zistené aj iné predmety, ktoré majú využitie v chemickom laboratóriu vrátane dvoch váh, na ktorých bola zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu, pričom boli tiež zaistené na týchto predmetoch daktyloskopické stopy zhodné s otlakami obžalovaného A..

V tomto prípade zo znaleckého posudku č. PPZ-KEÚ-KE-EXP-2015/1076 č.l. 753-763 bolo zistené, že nájdené množstvo bielej kryštalickej látky obsahovalo takisto metamfetamín v množstve a kvalite uvedenej v tomto znaleckom posudku.

V tomto smere odvolací súd nemohol prihliadnuť k odvolacím námietkam obžalovaného W. A., „že sa nedopustil predmetnej trestnej činnosti, a že prvostupňový súd náležite nezistil skutkový stav". Výpoveď agenta vystupujúceho pod legendou Q. W. B. jednoznačne usvedčuje obžalovaného A. zo zadováženia efedrínu z V. republiky od neznámej osoby, z ktorého následne obžalovaný vyrábal pervitím. Preto toto tvrdenie obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako účelové, ktoré malo obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti, alebo túto obmedziť na minimum. Námietky obžalovaného A. jednoznačne vyvracajú aj zabezpečené obrazovo-zvukové záznamy, ktoré zdokumentovali samotný predaj pervitínu obžalovaným A. agentovi. Odvolací súd sa takisto nemohol stotožniť s námietkou obžalovaného A., s ktorou spochybňoval splnenie zákonných podmienok pre činnosť použitého agenta. Tento totiž bol použitý v súlade s ust. § 117 Tr.por. a zmluvou medzi Slovenskou republikou a T. o policajnej spolupráci, ktorá bola podpísaná dňa 13.02.2014 tak, ako to uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 27.

V neposlednom rade krajský súd nemohol prihliadnuť ani na ďalšiu námietku obžalovaného A.: „keby ho agent neprovokoval, nedopustil by sa trestnej činnosti". Toto tvrdenie obžalovaného musí odvolací súd rázne odmietnuť, keďže obžalovaný A. v minulosti bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť na 10 rokov odňatia slobody. Teda, sa dopustil rovnakej trestnej činnosti opakovane, pričom túto páchal pred nasadením agenta, tak aj potom, ako agent ukončil svoju činnosť. Navyše obrazové a zvukové záznamy vyhotovené pri činnosti agenta jednoznačne preukazujú, že obžalovaný A. účelovo tvrdil, že bol provokovaný k páchaniu trestnej činnosti agentom.

V tejto súvislosti odvolací súd musí konštatovať, že skutkový stav zistený prvostupňovým súdom je zistený správne a v potrebnom rozsahu pre kvalifikované rozhodnutie súdu. V tomto smere odvolací súd neprihliadol na námietku obhajoby a v celom rozsahu si osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 17 až 32, a preto v podrobnostiach naň odkazuje.

Obžalovaného N. V. zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali najmä svedecké výpovede svedka Q. D. M., M. H. a Q. V., ktorí v prípravnom konaní a v konaní pred súdom potvrdili, že od obžalovaného V. opakovane po dlhšiu dobu kupovali dávky pervitínu. Ich výpovede potvrdili aj prepisy zaznamenaných telefonických rozhovorov a závery z domovej prehliadky v pivničných priestoroch bez popisného čísla, ktorú užíval obžalovaný V., v ktorej bola zaistená váha, na ktorej bola znaleckým skúmaním zistená prítomnosť stopového množstva metamfetamínu. V tomto smere tvrdenie obžalovaného V. „že nebolo preukázané, kto užíval predmetné pivničné priestory", krajský súd vyhodnotil ako účelové, keďže sám obžalovaný V. pri domovej prehliadke otvoril svojimi kľúčmi tieto priestory s konštatovaním, čo sa v nich nachádzalo.

Navyše obžalovaného V. v prípravnom konaní usvedčoval aj svedok C. V. a W. B.. Svedok V. však zmenil svoju výpoveď s odôvodnením, že bola vykonaná pod nátlakom vyšetrovateľa. Okresný súd však túto výpoveď svedka vyhodnotil správne, keď jej neuveril. Výpoveď tohto svedka totiž bola vykonaná za prítomnosti zvoleného obhajcu, čo spochybnilo jeho zmenenú výpoveď.

Vo vzťahu k svedkovi X., ktorý svoju výpoveď poprel (že nakupoval pervitín od obžalovaného V.), okresný súd jej správne neuveril, pretože jeho tvrdenia boli vyvrátené prepismi telefónnych hovorov, ako aj výpoveďami svedkov M. H. a Q. D. M.. Preto na námietky obhajoby ani krajský súd neprihliadol.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu, tak ako ju uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 5 až 32, potom okresný súd správne obžalovaného W. A. uznal vinným z obzvlášť

závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. a), c), s poukazom na § 138 písm. b), j), ods. 3 písm. c) Tr.zák. a

obžalovaného N. V. uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr.zák.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému A. a V., keďže pri ich ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osoby obžalovaných A. a V., ako aj ich možnosti nápravy a ich pomery. Obžalovaný A. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, pričom v piatich prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V súčasnosti vykonáva v ÚVTOS A. A. - K., nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov z rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/10/2018 zo dňa 16.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 4To/61/2018 zo dňa 10.10.2018, ktorým mu bol uložený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. a), c), s poukazom na § 138 písm. b), j), ods. 3 písm. c) Tr.zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd potom správne uložil obžalovanému A. trest vo výmere 18 rokov nepodmienečne, pričom za jeho konanie mu bolo možné ukladať trest v upravenej trestnej sadzbe v rozmedzí od 17 rokov 6 mesiacov až do 20 rokov. Trest súd ukladal ako súhrnný za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/10/2018 zo dňa 16.04.2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tomto výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Súčasne súd správne obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 Tr.zák., keďže sa dopustil obzvlášť závažného zločinu.

Zároveň obžalovanému W. A. bol správne uložený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov v zmysle § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr.zák., ako aj trest prepadnutia majetku v zmysle § 58 ods. 3 Tr.zák. Na návrh prokurátora bolo rozhodnuté o peňažnej záruke zloženej C. V. v sume 40.000,- Eur, ako náhrady väzby obžalovaného W. A., keďže tento po prepustení z väzby na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti a súd určil, že táto pripadá štátu.

Obžalovanému N. V. prvostupňový súd uložil súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 10 rokov, teda na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá v jeho prípade bola v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov. Pre výkon trestu obžalovaného V. súd správne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr.zák., aj keď sa dopustil obzvlášť závažného zločinu. Správne pritom konštatoval, že vzhľadom na mieru jeho narušenia má súd za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s miernejším stupňom stráženia.

Rovnako aj v tomto prípade obžalovanému súd v zmysle § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr.zák. uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky a trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. - digitálnej váhy označenej v výroku napadnutého rozsudku.

Záverom je potrebné konštatovať, že okresný súd výroky o treste odôvodnil v potrebnom rozsahu na str. 29 až 32, preto krajský súd, aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaných W. A. a N. V. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.